

התותח הפאציפיסטי

אלו ראשי תעשי' לא היו מולולים כי הייתי חוסך למדינה מיליוני דולארים, ולצה"ל היו היום תותחים מהיריירי, שאין עדיין לאף צבא בעולם. טוען שלמה ("צ'רלי") רוונצווייג, בן ה-68, מי שהיה במשך שנים רבות איש התעשייה הצבאית בעצמו.

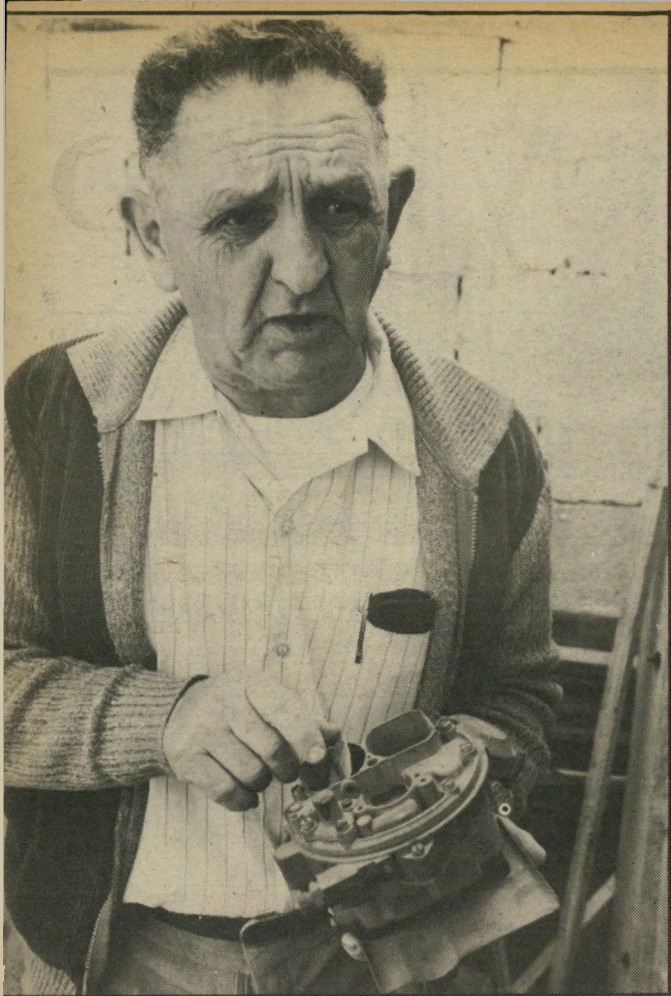
כל ההמצאות שלי עשיתי לטובת המדינה ולא לטובת עצמי. אבל מה שקיבלתי בתמורה היה תמיד יחס של זילזול. כשהמנהלים הבכירים היו מרברים איתי, הם היו נותנים לי להבין שאני לא מנהל או מהנדס, אלא, כסך הכל, עובד קטן.

אחרי שהקדיש אלפי שעות מזמנו הפנוי כדי לשרטט את הסכימות הראשונות, ובנה כמו ידיו את אבי הטיפוס של התותח הרביקני, ניגש למנהל בתעשייה הצבאית וביקש תקציב ועיר כדי להשלים את הפיתוח המהפכני. תשובתו של המנהל: "ומי ינהל את הפרוייקט, אם התותח יצליח?"

בניתיים התותח במחשני תע"ש ומנהליו אינם מוכנים לשחרר אותו כל

שלוש שנים אחר פרישתו לגימלאות ממשך רוונצווייג, בוולה המטופחת שלו ברמת-השרון, לעסוק בתחביבו: תיכנון ופיתוח אמצעי לחימה משובכלים. בשעה שגיימלאים אחרים מעבייים את זמנם בגידול חיות-שעשועים או צימחייבית, יושב רוונצווייג בחדרהעבודה שלו ומתכנן כלי-נשק חדישים.

כימים אלה יוצא רוונצווייג למאבק

עשרות תצלומים ותרישים של מכשירים שונים שנהג עבוד מערכת-הביטחון.

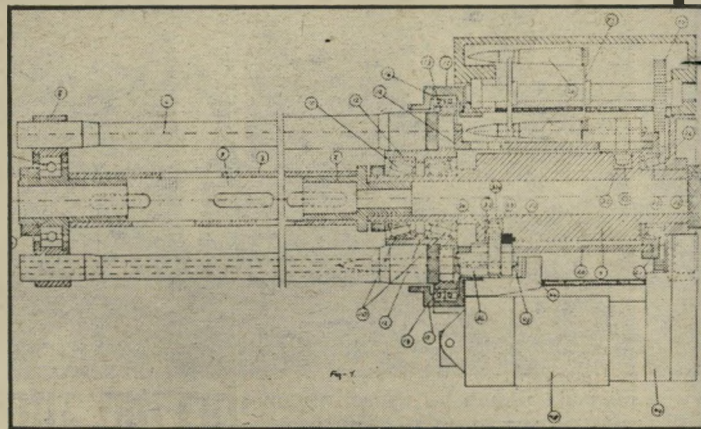
על המרפס שליד הקירות מסודרים ספרים וקטלוגים בשפות שונות, העוסקים בכלי-נשק מכל מדינות-העולם. מאחורי שולחן-השירטוט, ש' אותו כנה כמריריו, והמשמש גם כשולחן-כתיבה, מאוחסנים השירטוטטים של כלי-הנשק והמכשירים שאותם תיכנן ובנה.

בין הצלחותיו הגדולות של צ'רלי: בנייתם של תאריסמולציה (הרמייה), המאפשרים בדיקה של מכשירים אלקטרוניים בתנאי מזג-אוויר קשים, של שמש, גשם או רוחות. את התנאים האלה מספקים התאים באופן מלאכותי.

צ'רלי גאה במיכתבי-ההוקרה הרבים שקיבל על בניית תאים אלה, הדומים במיקצת לתאים שבהם מתאמנים האסטרונאוטים בארצות-הברית.

רוונצווייג, יליד גרמניה, בנו של סוחר טכסטיל, הוא כעל השכלה פורמאלית מעטה בלבד. הוא סיים רק בית ספר-תיכון מיקצועי.

הרבר לא מנע ממנו לעשות חיל

תרשים התותח הרביקני, המונע במונע חשמלי, פרי-האוויר האמריקני זכה לציון. טוב למדי. אך בארץ נתקל רק בזילזול.

עוד לא ישלם רוונצווייג את מחיר החלקים ושעות-העבודה, שלטענתם הושקעו בתותח, כאשר עבר רוונצווייג בתע"ש.

לידה במילחמת-האזרחים. צ'רלי רוונצווייג אינו הטיפוס של ממציא תמוהני. בחדרהעבודה המסודר שכניתו יש הרבה מאוד מגירות, שבהן

מישפטי: הוא הגיש תביעה מישפטית נגד תע"ש, במטרה לזכות בזכויות הפטנט על תותח רביקני משובכל, שאותו המציא ובנה אחרי שעות עבודתו כמשקס-גרוטאות במיפעל הביטחוני.

לא הכסף מעניין אותי, מבטיח רוונצווייג כמיכטאו הייקי הככר. את

של

בהמצאותיו, שהאחרונה בהן היא התותח הרביקני.

עיקרון התותח הוא פשוט למדי, ולידתו במילחמת-האזרחים האמריקנית, באמצע המאה שעברה, או לפני יותר ממאה ועשרים שנה, התלוננו מפעילי מכונות-היריה של הצפון כי לנישקם מיגבלה קשה: כאשר המיקלען היה יורה יותר מדי כדורים, היו הקנים של המיקלעים ניתכים כתוצאה מהחום הרב הנוצר בזמן הירי

צי'ארלי

שנים מאוחר יותר, כאשר למד בבית-ספר תיכון מיקצועי, קיבלה אהבתו של צ'רלי לכלי-נשק חיוק נוסף. המורה שלו לפיסיקה היה מהנדס-תותחים לשעבר, שנאלץ לעוזב את מיפעל-הנשק שבו עבד ולעסוק בהוראה, בגלל ההגבלות שהר טלו על-ידי מעצמות המערב על תעשיית-הנשק הגרמנית אחרי מל-חמת-העולם הראשונה.

המורה הגרמני היה מתחיל כל שיעור בנושא פיסיקה אך מסיים אותו תמיד בהרצאה נלהבת על עקרונות המיבנה והפעולה של כלי-נשק. המורה-המהנדס ביקש לקרוב את צ'רלי לנושא-אהבתו, העניק לו באחת ההודמנויות כשי את הספר נשק אוטומטי, שאותו חיבר קצין צבא צווייג ואשר הפך לאבן-היסוד בהכרת כלי הנשק של צ'רלי. כשהגיע ארצה בגיל 17 כבר נחשב צ'רלי נשק-מומחה. הוא התמנה אחראי

הכל התחיל באקדח פרבלום של שוטר-המקוף הגרמני

על מחסה-הנשק של זיכרון-יעקב. שש שנים מאוחר יותר, כאשר התגייס לצבא הבריטי, כבר היה לו ברור באיזה תפקיד היה רוצה לעסוק: עבדתי בנישקיה עם סמל-דאשון בריטי מגופח, נזכר צ'רלי. אצלו, לתקן מכונות-יריה, לקח חודש ימים, אומנם, אחר כך המקלע עבר טוב יותר מחדש, אבל תיקון כזה אצלי לא היה לוקח יותר משבוע, מכסימום עשרה ימים.

מהירותו של הנשק הארצישראלי לא מצאה חן בעיניו של הסרגנט, אך הוא לא נמנע מללמד את צ'רלי כי התכונה המכנית החשובה ביותר של כלי-נשק היא היציבות של חלקיו. רק שנים אחרי-כך, כאשר ביקרתי ב" (המשך בעמוד 62)

הצבאית, מבלי שאיש יטרך לכדוק אם אכן צפונה תועלת מעשית בפיתוח התותח ובהכנסתו לייצור.

אחראי בזיכרון-יעקב. צ'רלי רוונצווייג רכש את אהבתו לכלי-נשק ("המנגנונים הכי יפים שיש") בעיר-הולדתו קמניץ שבגרמניה. כשהיה ילד בן תשע, ביקר בבית-הוריו שוטר-המקוף, שחגר על מותניו גרתיק גדול ומיטורי מעור. לבקשתו של הילד, פתח השוטר את הגרתיק והראה לו את מה שהיה או כלי-הנשק התיקני של המישטרה הגרמנית, אקדח פרבלום. כשהוא נהנה בעליל מהתפעלותו של הילד, פירק השוטר את האקדח והסביר לצ'רלי מה תפקידו של כל חלק.

* בלאטינית: מוכן למלחמה.

חיל את שירותו בצבא הבריטי של מילחמת-העולם עשה צ'רלי (בתצלום: על אופנוע במידבר המערבי במצריים) בתפקיד נשק-מיקלעים.

אבא סוחר-הטכסטיל מכס רוונצווייג, שרצה כי בנו יהיה עורך-דין, או לפחות סוחר, והיה משוכנע כי ליהודי הגון אסור להתעניין בנשק.